

Tématem práce je kauza bývalého legionáře a československého generála Radoly Gajdy před Národním soudem v roce 1947.

Po stručném představení Radoly Gajdy se tato práce věnuje jeho činnosti v druhé republice a protektorátu. V druhé kapitole nastiňuje vznik retribučního soudnictví, především se však soustřeďuje na Gajdovu kauzu. Položil jsem si otázky týkající se objektivitu soudu, způsobu jeho přístupu k obžalovanému a možností zásahů do soudcovské nezávislosti. Prozkoumal jsem též způsob informování stranického tisku o tomto případu.

Zjistil jsem, že Radola Gajda již nebyl roku 1947 politicky významná osobnost a nepodařilo se mi najít žádné významné zásahy do vyšetřování a soudního přelíčení. Soud dal obhajobě i obžalobě rovnocenný prostor a důkazy obou stran racionálně zhodnotil. Tisk jednotlivých politických stran informoval o přelíčení velmi stručně a především levicové deníky daly přednost informacím zaměřeným proti obžalovanému.